

УДК 338.5

Бойчук М – ст. гр. БМм – 51

Тернопільський національний технічний університет іменні Івана Пулюя

АНТИКРИЗОВИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ЗАСІБ ЗАПОБІГАННЯ КРИЗИ

Науковий керівник: к.е.н Юрик Н.Є

Boychuk M

Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University

CRISIS MANAGEMENT AS A MEANS OF PREVENTING CRISIS

Supervisor: Yuryk N.E.

Ключові слова: менеджмент, криза

Keywords: crisis, management.

Криза— це переломний етап, різкий надлам, поворот у якому-небудь процесі, який спостерігаються сьогодні всюди і у більшості випадків носить негативний характер, а також є невід’ємною складовою розвитку будь - якої системи, а саме: суспільно – політичної, економічної, виробничої і стосується діяльності різних підприємств.

В сучасних ринкових умовах на підприємствах одержали розвиток негативні тенденції, які проявилися в низькому рівні конкурентоспроможності підприємницьких структур, у розбалансованості потенціалу підприємств, попиту та пропозиції, в неадекватності системи менеджменту до певних вимог ринкової економіки, значного послаблення ролі держави як суб’єкта виконання регулюючих функцій. Саме тому дослідження проблеми антикризового управління є актуальним, оскільки в сучасних ринкових умовах дані ситуації частішають, а наслідки набувають все більших масштабів.

Звідси, антикризовий менеджмент повинен бути системою управлінських заходів і рішень, спрямованих на діагностику, попередження, профілактику, ліквідацію кризових явищ і нейтралізацію дії кризи в майбутньому. З цією метою пропонуємо ряд антикризових заходів для покращення становище підприємства, а саме: 1) скорочення витрат, яким підприємство може скористатися для стабілізації фінансового становища. 2) горизонтальна й вертикальна інтеграція. 3) жорсткість контролю всіх видів альтернативних витрат. 4) перегляд організаційної структури на предмет виключення зайвих рівнів управління. 5) оптимізація технологічних процесів. 6) оптимізація оподаткування. 7) жорсткість кадрової політики.

В загальному перелік заходів щодо покращення фінансового стану стану має бути індивідуальним для кожного підприємства та залежить від сфери його діяльності, виду та груп продукції, кон’юнктури ринку, регіональної інфраструктури, системи управління, структури витрат на виробництво і управління, техніко-технологічних особливостей та інших факторів.

Отже, в сьогоdnішніх умовах глобалізації економіки, як ніколи зростає необхідність здійснення спеціалізованого антикризового управління, яке спрямовано на передбачення небезпеки кризи, аналізу її причин, усунення загроз прояву, а у разі їх виникнення — прийняття швидких заходів ліквідаційного характеру з найменшими втратами та негативними наслідками.